

for tiden, før godset bliver bragt om bord og efter, at det er bragt i land, dog ikke for søtransport mellem skib og land som nævnt i stk. 1, eller for den tid godset er i bortfragterens varetægt, såfremt passageren befinder sig på kaj, i terminal eller i en anden havneinstallation.

Stk. 3. Skal befordringen ifølge befordringsaftalen delvis udgøres af en bestemt anden fragtfører end bortfragteren, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer under den del af befordringen, som udføres af den anden. Det samme gælder, såfremt passageren ifølge befordringsaftalen har ret til helt eller delvis at blive befordret af en anden end bortfragteren.

Stk. 4. Bortfragteren kan i alle tilfælde forbeholde sig ansvarsfrihed for så vidt angår levende dyr, der befordres som rejsegods.«

§ 201. Uanset § 200 kan bortfragteren ved befordring af passagerer forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før passageren går om bord, og efter at han er kommet i land, men dog ikke for søtransport mellem skib og land eller omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport eller udføres af et transportmiddel, der er stillet til rådighed af bortfragteren. For håndbagagens vedkommende kan bortfragteren ligeledes forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før godset bliver bragt om bord, og efter at det er bragt i land, dog ikke for søtransport mellem skib og land som nævnt ovenfor eller for den tid, godset er i bortfragterens varetægt på kaj eller i en anden havneinstallation.

Stk. 2. Er det aftalt, eller fremgår det af omstændighederne, at befordringen helt eller delvis skal udføres af en anden end bortfragteren, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer under den del af befordringen, som udføres af den anden. Det samme gælder, såfremt passageren ifølge befordringsaftalen har ret til helt eller delvis at blive befordret af en anden end bortfragteren.

Stk. 3. Bortfragteren kan i alle tilfælde forbeholde sig ansvarsfrihed, for så vidt angår levende dyr, der befordres som rejsegods.

13 og 20, forslag til nyt 10. kapitel om ansvar og ansvarsbegrænsning og nyt 15. kapitel om begrænsningsfonde, er ikke medtaget med gældende formulering, da der stilles for-

slag om en helt ændret systematik i forhold til det gældende 10. kapitel om begrænsning af rederes ansvar.

14. I § 270, stk. 3 affattes 1. og 2. pkt. således:

»Ved særlige trækingsrettigheder forstås den i § 366 omhandlede regneenhed. Ved drægtighed forstås skibets nettotonnage med tillæg af det rum for maskeriet, der ved beregningen af nettotonnagen er truffet fra bruttotonnagen.«

§ 270. Ejeren har ret til at begrænse sit ansvar efter § 267 til 2.000 francs pr. ton af skibets drægtighed. Har ejeren begrænset sit ansvar, kan det samlede erstatningsbeløb dog ikke i noget tilfælde overstige 210 mill. francs. Den nævnte ansvarsgrænse gælder for alt ansvar, som er opstået ved én og samme hændelse eller ved en række af hændelser, der har samme oprindelse.

Stk. 2. Ejeren kan dog ikke begrænse sit ansvar, hvis det grunder sig på fejl eller forsømmelse af ejeren selv, medmindre den gjorde tjeneste som fører eller medlem i øvrigt af skibets besætning og fejlen eller forsømmelsen blev begået i denne hans egen-skab.

Stk. 3. For renter og sagsomkostninger hæfter ejeren uden begrænsning.

Stk. 4. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Ved drægtighed forstås den i § 235, stk. 4, omhandlede tonnage. Kan skibet ikke måles ved anvendelse af de almindelige målingsregler, skal skibets drægtighed bestemmes som 40 pct. af vægten i tons af den olie, som skibet kan laste.

15. § 271 affattes således:

»§ 271. Såfremt der her i landet anlægges sag i anledning af krav, som ejeren ønsker at begrænse sit ansvar for i medfør af § 270, må han oprette en begrænsningsfond ved sø- og handelsretten i København.

Stk. 2. Fonden fordeles forholdsmæssigt mellem alle fordringer opstået ved en og samme begivenhed eller række af begivenheder, der har samme oprindelse, § 239, stk. 3 og 4, gælder tilsvarende.

Stk. 3. Krav, som vedrører rimelige udgifter til forholdsregler eller opofrelser, som ejeren frivilligt har foretaget med henblik på at afværge eller begrænse skade som nævnt i